

К 79/Д 87

120000868683

ОДАН РАДИЧКОВ

КОШНИЦИ

пиеса

ПОСВЕЩАВАМЕ НА СЕДМИЯ НАЦИОНАЛЕН ПРЕГЛЕД
НА БЪЛГАРСКАТА ДРАМА И ТЕАТЪР, 1984 Г.

сезон 1983 — 1984 година

49
K 19
283

КОШНИЦИ

постановка

СЛАВИ ШКАРОВ

заслужил артист

гост-художник

НЕЙКО НЕЙКОВ

музика

МИХАИЛ ШИШКОВ

пластика

СТОЯН ГЕОРГИЕВ

представлението води
ЕФРОСИНА ГРИГОРОВА

текста следн
РОЗА ЯЧЕВА

премиера

на 24 декември от 19 ч. в операта

III постановка за

сезон 1983 — 1984 година

444400

Действуващи лица:

ИОНАТА

КОНСТАНТИН ДИМЧЕВ
заслужил артист

РОДНИНА НА ИОНАТА

НИКОЛАЙ АНГЕЛОВ

СТОИЛКО

КОСЬО СТАНЕВ

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА

БОЙКА ВЕЛКОВА

ДАВИДКО

НИКОЛА ЧИПРИЯНОВ
НИКОЛАЙ МИТЕВ

БАЯ ГАВРИЛОВ

ЕМИЛ ИВАНОВ

ТАХО

ЛЮБОМИР ФЪРКОВ

МУРГАВА КОШНИЧАРКА

МИЛАНКА ПЕТРОВА

МУРГАВ МЕЧКАР

НИКОЛАЙ МИТЕВ
ДИМИТЪР ДИМЧЕВ

МЕЧКА

МИХАИЛ МИХАЙЛОВ

КУЧЕ ВЛАЧИ

КЛИМЕНТ МИХАЙЛОВ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868683

ИОРДАН РАДИЧКОВ

„Ако потопя перото си в реката, не зная дали ще съумея да опиша и пейните, и моите вълнения? Реката сама за себе си не може да разкаже никога. Човекът може. . . Брегът. . . реката. . . речен бриз. . . подвижна пара сутрин. . . какви ли не видения — загадката на тъмните води. . . и плясък на вода. . . Тайна някаква тече отвъд тръстиката. Нощем мъгъщата река е пълна със звезди, понесени безшумно към моят рет, понесени през цялата потънала в сън и сънища земя! Може би там трябва своето перо да натопя, преди да заскрибуцам по-нататък по белите листа. . .“

из „КОШНИЦИ“

СЕДМИЯТ

Отново сме в прегледен сезон. Отново сме пред прага на отговорно събитие, на важна равностетка. Този път поводът е не само традицията на прегледа, колкото 40-годишнината от социалистическата революция на Девети септември 1944 година.

За седми път силите се прегрупират, въоръжението се преразглежда, най-вече излизат резултатите на междувременно натрупания професионален и творчески опит, на вдъхновението и наличните постижения. Нашият театър ще се покаже такъв, какъвто е в същността си, без допълнителна украса, без заблужденията на настроения, увлечения, желаниа. Ще проличи как сме се трудили, доколко сме се поучавали от пропуските и грешките си, а също така и доколко сме се обогатили в интензивната всекидневна продукция. Ако четирите години от Шестия преглед насам бяха усилни делници, сега трябва да създадем празника на тези делници.

Вече е утвърдена традиция на българския национален театър да свързва всяка кръгла годишнина на нашата революция с такъв обширен, добре организиран празник. И няма съмнение, че както досега и Седмият национален преглед на българската драма и театър ще стане повод за тържество на дарованията. Русенският театър добре помни успехите си, завоювани на прегледите през 1959, 1974 и 1979 г., сиреч на Втория, Петия и Шестия прегледи. Публиката и критиката още не са заличили в паметта си постановки като „Всяка есенна вечер“ на Иван Пейчев, „Незавършен монолог“ на Тодор Генов, „Майка на всички“ на Георги Караславов, „Босилек за Драгинко“ на Константин Илиев и „Лазарица“ на Йордан Радичков.

Сега, към новия театрален празник ние отиваме с три спектакъла, на които се уповаваме — „Кошници“ на Йордан Радичков, „Солунските съзаклятници“ на Георги Данайлов и „В малкото селце, там под Балкана“ на Милко Милков. Нeka се надяваме на техния успех, защото това ще бъде успех колкото за участниците, така и за неучаствувалите. Защото възходът на театъра никога не е изолирано явление, принос само на неколцина, той е дело на целия колектив.

МЕЖДУ ДВА ПРЕГЛЕДА

След приключване на Шестия национален преглед на българската драма и театър, на сцената на Драматичен театър „Сава Огнянов“ са осъществени следните нови български пиеси:

„ЩАСТЛИВЕЦЪТ ИДЕ“ от Руси Божанов, пост. Илия Атанасов, худ. Екатерина Енева.

„КОГАТО РОЗИТЕ ТАНЦУВАТ“ от Валери Петров, пост. Илия Атанасов, худ. Виолета Радкова.

„ЧИМИ“ от Борис Априлов, пост. Илия Атанасов, худ. Димитър Гилев, Театър-фоайе.

„ЕСЕНТА НА ЕДИН СЛЕДОВАТЕЛ“ от Георги Даналов, пост. Слави Шкаров, худ. Виолета Радкова.

„ВЕЛИКДЕНСКО ВИНО“ от Константин Илиев, пост. Слави Шкаров, худ. Димитър Гилев, Театър-фоайе.

„ЛЕГЕНДА ЗА СИБИР“ по Емилиан Станев, гост-режисьор Цветан Цветков, гост-художник Тодор Станилов, костюми Людмила Петрова, ПЪРВА ПРЕМИЕРА.

„МАЙКА ПАРАШКЕВА“ по Дора Габе, гост-режисьор Здравко Митков, гост-художник Невена Кавалджиева.

„ДОМЪ М. ФАБИАНЪ“ от Кънчо Атанасов, пост. Слави Шкаров, худ. Виолета Радкова, ПЪРВА ПРЕМИЕРА.

„СТРАШНИ СМЕШКИ, СМЕШНИ СТРАШКИ ЗА ГЕРОИ СЪС ОПАШКИ“ от Недялко Йорданов, гост-режисьор Лиляна Тодорова, худ. Димитър Гилев.

„САКО ОТ ВЕЛУР“ от Станислав Стратиев, пост. Слави Шкаров, гост-художник Нейко Нейков.

НОВОТО ТЕАТРАЛНО ПОПЪЛНЕНИЕ

Постепенно, заедно с първата им поява на русенската сцена, ви представяме новите членове в колектива на Драматичен театър „Сава Огнянов“, постъпили в началото на настоящия сезон.

И нека изразим надеждата, убедителната вяра, че тези нови млади хора същевременно ще допринесат за озонирание и освежаване творческата палитра, атмосферата и авторитета на нашия театър, че ще бъдат достойни продължители на неговите най-хубави традиции, оцелели в превратностите и модите на времето, ще бъдат не по-малко всеотдайни на театъра от своите знаменити или редови предшественици. А с тези думи нека им отправим и нашето традиционно

„НА ДОБЪР ЧАС!“.

БОЙКА ВЕЛКОВА

БОЙКА ВЕЛКОВА

актриса

Нашата нова колежка Бойка Велкова идва с известен, макар и начален актив — зрителите несъмнено са запомнили нейното красиво, изразително лице от екрана. а сега предстои да оценят и нейните сценически качества.

Родена в София през 1958 г., Бойка Велкова завършва Държавното хореографско училище, след което постъпва във ВИТИЗ, в класа на доц. Димитрина Гюрова. На сцената на Учебния театър при ВИТИЗ тя се представя с две твърде противоположни роли — Анита от „Уестсайдска история“ на Лорънс и Клава Полуорлова от „Нова година по стар стил“ на Рошчин. Но нека дадем думата на доцент Снежина Панова, която пише за младата абсолютенка в сп. „Тестър“ следното:

„Тук („Уестсайдска история“) на преден план се откроява постижението на Бойка Велкова, която в ролята на Анита разкри безспорни качества. Велкова има способността да внуши драматизма на образа в цялото му богатство и да даде изискано точен пластичен рисунок. Тя е актриса с широк обхват от изразни средства, от творчески възможности. Видяхме я да играе с великолепно чувство за комедийен нюанс, за иронична характеристика в Клава от „Нова година по стар стил“. При това Велкова има определена дарба по линия на драматично-трагичното изнасяне на един характер и искам да се надявам, че ще я видим в роля на френски репертоар“.

По-горе споменах, че зрителите познават Бойка Велкова от екрана. Нека да напомня, че тя дебютира в киното с ролята на Мария Десислава от филмовата и телевизионната версия на „Боянският майстор“ на Захари Жандов, после се появи във филма на Зако Хеския „Ю-хо-хо“, а предстои да я видим и в „Зелени поля“ на младия режисьор Пламен Масларов. На малкия екран тя игра Сирма от „Покана от Париж“ на Панчо Панчев в постановката на Димитрина Гюрова, а също и в спектакъла „Момина китка“ по творби на Кръстьо Пишурката, постановка на Нина Минкова. Тези и някои други участия насочват вниманието ни към една актриса, каквато нашият театър от доста време очакваше. Сега вече тя дебютира на наша сцена в ролята на Червената шапчица от пиесата „Кошници“.

ЛЮБОМИР ФЪРКОВ

ЛЮБОМИР ФЪРКОВ

актьор

Този млад актьор е роден в София през 1954 г., завършва там 29 ЕСПУ. През 1980 г. се дипломира в класа по актьорско майсторство при ВИТИЗ, ръководен от засл. арт. Крикор Азарян. На сцената на Учебния театър играе Фабиан от „Дванайсета нощ“ на Шекспир, пост. на Азарян, Победоносцев от „Баня“ на Маяковски, пост. на Иван Добчев и Саяпин от „Лов на диви патици“ на Вампилов, пост. на Елена Цикова.

Следващите три години Фърков работи по разпределение във Видинския драматичен театър „Владимир Трандафилов“ и там веднага заема едно от основните места в трупата. За този период изиграва близо петнайсет роли, една от друга по-отговорни, една от друга носещи по-сложни професионални задачи. И трябва да кажа, че личното ми убеждение е неразколебано — пред нас е един дълбоко своеобразен артист с колкото широки възможности, толкова и с една строго индивидуална нагласа, в която ще съзрем и тъжното, и смешното, пък и сложното им, почти чаплиновско съчетание.

Видинските роли на Любомир Фърков са една от другата по-репрезентативни. Тук са и централните образи в „Разбойник“ на Карел Чапек, и във „Фантазиите на Фарятивев“ на Ала Соколова, и Другият Петър от „Книга за царете“ на Маргарит Минков, и Труфалдино от „Слуга на двама господари“ на Голдони. Атанас-Желев от „Любов необяснима“ на Недялко Йорданов, Четиримата близници от „Приказка за калпаците“ на Панчо Панчев и много други също така важни задачи в „Сладката птица на младостта“ на Тенеси Уилиамс, „Боряна“ на Йовков, „Мечка“ и „Предложение“ на Чехов, „Борислав“ на Вазов, „Произшествие“ на Панчо Панчев. Както се вижда — обилне от различни роли, заглавия и автори, множество национални, жанрови и стилистични очертания. И трябва да призная, че във всяка своя работа младият актьор изненадва, засилва убеждението ни в бързо то си професионално съзряване, извоюва респект с изключителната си работоспособност и чувство за граждански дълг. Нещо, което твърде добре го препоръчва на вниманието ни, е неговото умение да се справя не само с кратък, ефектен епизод, но и да носи цялостната конструкция на едно представление, да носи обема на голяма, централна задача. И в този смисъл Любомир Фърков ни задължава да очакваме широки, мащабни, значителни постижения, които винаги са нужни на една сцена с крупни художествени задачи като русенската.

Главен художествен ръководител и директор
АТАНАС БОЯДЖИЕВ — театровед

Главен режисьор
СЛАВИ ШКАРОВ, заслужил артист

Завеждащ литературно бюро
ВАСИЛЕН ВАСЕВ — театровед

Режисьори
ДУШКО ДОБРЕВ
СТОЯН КАМБАРЕВ

Художник-проектанти
ВИОЛЕТА РАДКОВА
ИВАН ПОПОВ

Художник по рекламата
ДИМИТЪР ГИЛЕВ

Технически сътрудници:

завеждащ постановъчната част — Петър Гузелски, художник-изпълнители — Цанко Цанев и Иван Памуков, ръководител „Организация и реклама“ — Дора Ковачева, ръководител на художествено осветление — Георги Харалампиев, завеждащ звуково оформление — Цвятко Ячев, театър-майстори — Кънчо Начев и Минчо Рачев, тапицерско ателие — Йордан Петров, завеждащ театрален реквизит — Васил Сапунджиев, шивашко ателие — Мария Бурова и Маньо Манев, железарско ателие — Исмаил Мехмедов, дърводелско ателие — Ангел Ганев, грим и перуки — Гинка Ангелова и Димитричка Тодорова, завеждащи театрален гардероб — Христина Балинова и Мария Луканова.